

black room

Του Γιώργου Σταυρουλάκη
sportseditor@kosmos.com.au

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΡΙΟΥ

Ο πιο παχύς γκολκίπερ στον κόσμο!

130 Kg

Ο Ντάνιελ Μπάντισλαβ

Αυτός είναι ο πιο παχύς τερματοφύλακας στον κόσμο... Είναι ο Ντάνιελ Μπάντισλαβ, ζυγίζει 130 κιλά και παίζει στην 4η κατηγορία του ρουμανικού πρωταθλήματος. Ένας καυγάς που σημειώθηκε σε αγώνα για την τέταρτη κατηγορία του ρουμανικού πρωταθλήματος και ο οποίος έδωσε "τροφή" σε τηλεοπτικό σταθμό της χώρας για να προβάλλει το σχετικό θέμα, έδωσε την ευκαιρία σε όλο τον κόσμο να γνωρίσει τον πιο ευτραφή επαγγελματία γκολκίπερ παγκοσμίων! Ο λόγος για τον Ντάνιελ "Μπάρονουλ" Μπάντισλαβ ο οποίος αγωνίζεται στην Τσιορογκάρια, με τον συμπαθή τερματοφύλακα να ζυγίζει ούτε λίγο ούτε πολύ 130 κιλά.

Το όνειρό του όπως έχει δηλώσει είναι να αγωνιστεί κάποια στιγμή στη Ραπίντ Βουκουρεστίου, όμως το σίγουρο είναι πως θα χρειαστεί να ξάσει κάποια... κιλάκια αν θέλει να συνεχίσει να ονειρεύεται μεταγραφές σε μεγαλύτερη κατηγορία.

Η Σούλα σώζει τον αθλητισμό!

Στηρίζω τον αθλητισμό και τον πολιτισμό της Ελλάδας", δίλωσε η κυρία Σούλα με τον "οίκο εποχής" στη Λάρισα.

Απόσπασμα από όσα δίλωσε στην εφημερίδα "Πρώτο Θέμα": "Η χορηγία ζεκίνησε όταν συζήτησα με έναν παλιό μου φίλο, ο γιός του οποίου παίζει τερματοφύλακας στην ομάδα. Βρεθήκαμε και με τον πρόεδρο της ομάδας (σ.σ. Γιάννης Ματζιόλας), τα συμφωνήσαμε κι έτσι τους βοήθησα, χωρίς να σκεφτώ καθόλου τη διαφήμιση. Είμαι σε μία πλικία που είμαι πιο σοφή. Σήμερα πρέπει να βοηθάμε τα παιδιά μας, να στηρίζουμε τον αθλητισμό και τον πολιτισμό μας. Γ' αυτό κι εγώ είπα αμέσως το «ναι» βοηθώντας τα παιδιά του Βουκεφάλα".

winner

Ο Ελληνας tns Γουέστ Χαμ που νίκησε τον θάνατο!

Κάθε πρωί στις 09.00 ο Ντίλαν Τομπίδης σχεδόν σέρνεται από το κρεβάτι του για να κατευθυνθεί στο μπάνιο. Μετά βίας ανοίγει τα μάτια του. Το πρώτο πράγμα που κάνει είναι να κοιτάξει τον εαυτό του στον καθρέφτη. Μία ουλή 12 εκατοστών που ξεκινά από το στήθος και καταλήγει στον αφαλό είναι κάτι παραπάνω από εμφανής.

Κάνοντας éva flash back, ο 18χρονος Ελληνοαυστραλός στράικερ της Γουέστ Χαμ θυμάται τις δραματικές στιγμές όπου αναρωτιόταν εάν ξαναφορέσει τη φανέλα των «σφυριών». Οντας ο δευτέρος σκόρερ στη δεύτερη ομάδα της Γουέστ Χαμ, το περασμένο καλοκαίρι ο Τομπίδης βρισκόταν στο Μεξικό προκειμένου να λάβει μέρος στο Παγκόσμιο Κύπελλο U17 με την Αυστραλία.

Στο πίσω μέρος του μυαλού του είχε την προετοιμασία της ανδρικής ομάδας της Γουέστ Χαμ που ακολουθούσε. Βρισκόταν στο Κανκούν, όταν έλαβε μία τηλεφωνική κλήση που έμελλε να αλλάξει την ζωή του. Έχοντας υποβληθεί σε καθιερωμένο αντιτόπινγκ κοντρόλ μετά την ήττα της Αυστραλίας από το Ουζμπεκιστάν με 4-0 αποκαλύφθηκε εντελώς τυχαία όγκος στα γεννητικά όργανα του! Ο Τομπίδης στα 17 του ήδη είχε συμπεριληφθεί στην αποστολή της Γουέστ Χαμ σε αγώνα για την Πρέμιερ Λιγκ και ετοιμαζόταν για το επίσημο ντεμπούτο του. Ο γενικός διευθυντής των Ακαδημιών του λονδρέζικου συλλόγου, Τόνι Κάρ είχε εισηγηθεί την προώθηση του στην πρώτη ομάδα. Η απρόσμενη δοκιμασία με το σοβαρό πρόβλημα υγείας που προέκυψε από το πουθενά τον συντάραξη.

«Μπαμπά, θα πεθάνω από αυτό;» ήταν η πρώτη ερώτηση στον ελληνικής καταγωγής πατέρα του. «Ημουν ένας νέος ανθρωπος σε πλικία 17 ετών, ποτέ δεν είχα σκεφτεί τον καρκίνο. Το μόνο που με απασχολούσε ήταν να αγωνιστώ στη Γουέστ Χαμ και να αποκτήσω δίπλωμα οδήγησης» παραδέχεται ο Ντίλαν Τομπίδης.

Ένας εφιάλτης ζεκίνησε. Χημειοθεραπεία, κειρουργικές επεμβάσεις, εξάντληση, αβεβαιότητα για το αύριο.

«Δεν είχα καταλάβει ακριβώς τι συνέβαινε. Το μόνο που ήθελα ήταν να γίνω επαγγελματίας ποδοσφαιριστής με την Γουέστ Χαμ. Ένιωσα πόνο στα γεννητικά μου όργανα κατά την διάρκεια του αγώνα με την Βραζιλία στο Παγκόσμιο Κύπελλο. Ήξερα πως υπήρχε πρόβλημα, αλλά δεν είχα ιδέα πως επρόκειτο για καρκίνο. Συνειδοποίησα πόσο σοβαρό ήταν μόνο όταν δέχθηκα το τηλεφώνημα στο Κανκούν. Ακολούθησαν τεστ αίματος και αξονικές τομογραφίες όπου μου είπαν πως έπρεπε αμέσως να αφαιρεθεί ο ένας όρχις. Απλά το δέχθηκα παρότι με πλήγωσε πολύ. Παρόλα αυτά έπρεπε να γίνει.

Ο Τομπίδης σταδιακά άρχισε να κλωτσάει και πάλι την μπάλα. Η αντιπρόεδρος της Γουέστ Χαμ, Κάρεν Μπρέιντη τηλεφωνούσε στη μπτέρα του νεαρού επιθετικού προκειμένου να ενημερώνεται για την πορεία της υγείας του, ενώ είχε την συμπαράσταση και των συμπατών κατά την διάρκεια της τραυματικής εμπειρίας που βίωσε. Νοσηλεύτηκε για αρκετές εβδομάδες στο νοσοκομείο του Αγίου Βαρθολομαίου, όπου τις περισσότερες φορές διατηρούσε μετα βίας τις αισθήσεις του. Στο πλευρό του, ήταν πάντα οι δύο γονείς του και ο αδερφός του Τέλιορ επίσης ποδοσφαιριστής της Γουέστ Χαμ. Η οικογένεια του περνούσε τις περισσότερες ώρες της ημέρας στο δωμάτιο του προσευχήστηκε για άμεση αποκατάσταση της υγείας του.

«Οταν μία περίοδο όπου νιώθαμε ανίκανοι. Έπρεπε να προστατεύσουμε το παιδί μας, αλλά ήταν πέρα από τον έλεγχο μας. Συχνά σκεφτόμουν πως ο καρκίνος μπορεί να εμφανιστεί στις ζωές της οικογένειας μας αλλά όχι στα παιδιά μας» δηλώνει η μπτέρα του, Τρέισιλι.

Ο Τομπίδης ακολουθώντας αυτηρή ημειοθεραπεία για περίπου εφτά ώρες κάθησε μέρας, όντας διασωληνωμένος δεν μπορούσε καν να κινηθεί. «Ευπνούσα και σε 15 λεπτά ένιωθα εξαντλημένος. Μου έδιναν αντιβιοτικά αλλά δεν αισθανόμουν καλά την νύχτα. Υπήρχαν στιγμές που κοιτούσα τη μπτέρα μου και της έλεγα: «Δεν θέλω άλλη ημειοθεραπεία. Θα ζήσω με τον καρκίνο». Έτσι ένιωθα κάποιες φορές. Μου πάρε περίπου 10 μέρες για να εκτονωθεί η κατάσταση από τις παρενέργειες. Οι συμπαίκτες μου ήθελαν να με επισκεφτούν, όμως τους έλεγα να μην έρθουν γιατί δεν μπορούσα να μείνω ύπνουσα πάνω από 15 λεπτά και σκέδων πάντα δεν θυμόμουν τι συνέβαινε. Θυμάται ο Ελληνοαυστραλός άσος.

Οταν πάρε εξιτήριο, επισκέπτονταν συχνά το προπονητικό κέντρο της Γουέστ Χαμ προτού επέστρεψε το απόγευμα στο σπίτι του για να καταλάβει στο κρεβάτι κατάκοπος. Τον περασμένο Ιανουάριο οι ποδοσφαιριστές του αγγλικού συλλόγου φόρεσαν φανέλες με το όνομα του στον αγώνα με τη Νότια Χαμ Φόρεστ. Το δράμα όμως του ταλαντούχου ποδοσφαιριστή δεν είχε τελειώσει. Υποβλήθηκε σε νέα κειρουργική επέμβαση όπου οι γιατροί διέγνωσαν θρόμβιο αίματος στην κοιλιακή χώρα και καρκινικά κύτταρα στους λεμφαδένες! «Πέρασαν ακόμη 11 μέρες στο νοσοκομείο και δεν ήταν ευχάριστες. Ξύπνησα με μία τεράστια ουλή και δεν μπορούσα να νιώσω τους μύες του κορμού μου για εβδομάδες. Έπρεπε να βρω τρόπο να σπκώνομαι και να επιστρέψω στο κρεβάτι γιατί πονούσα πολύ. Ήθελα να ξαναπάίξω ποδόσφαιρο όμως λόγω της πληγής έπρεπε να ήμουν προσεκτικός. Ξέδειφα πολύ χρόνο κάνοντας ποδόλατο και κολυμπώντας στην πισίνα δίχως